

producenter og importører kan etablere tilbagetagningsordninger parallelt med kommunale tilbagetagningsordninger for affald af elektrisk og elektronisk udstyr.

Efter den gældende § 45, stk. 2, har ministeren hjemmel til at fastsætte regler om affaldsproducenters pligt til at benytte en kommunal ordning. Denne bestemmelse er udnyttet i bekendtgørelse nr. 619 af 27. juni 2000. Med den ny § 45, stk. 6, gives en tilsvarende mulighed for at ministeren kan fastsætte regler om affaldsproducenters pligt til at benytte en privat tilbagetagningsordning. Det er tanken, at pligten skal formuleres som valgmulighed for affaldsproducenterne til enten at benytte den kommunale eller den private tilbagetagningsordning.

Til nr. 4.

Bestemmelsen i § 51, stk. 2, foreslås indsat for at give hjemmel til at gennemføre direktivets art. 4, 2. pkt. Efter art. 4, 2. pkt., skal medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger for at sikre at producenter og importører ikke ved hjælp af specifikke konstruktioner eller fremstillingsprocesser hindrer genbrug af affald af elektrisk og elektronisk udstyr; medmindre sådanne konstruktioner eller fremstillingsprocesser frembyder altovervejende fordele, f.eks. med hensyn til miljøbeskyttelse og/eller sikkerhedskrav. Direktivet er ikke præcist med hensyn til hvilke foranstaltninger, der kan anses for passende.

Med lovforslaget foreslås art. 4, 2. pkt. gennemført ved at give ministeren hjemmel til at gennemføre et markedsføringsforbud mod bestemte typer af elektrisk og elektronisk udstyr, medmindre dette udstyr frembyder altovervejende fordele, f.eks. med hensyn til miljøbeskyttelse eller sikkerhedskrav. Ved udmøntningen af denne bestemmelse skal der tages højde for de situationer, hvor regler kan ramme atypisk hårdt og i den forbindelse fastsættes overgangsregler. Det må endvidere antages, at et evt. forbud mod bestemt udstyr forudgående skal notificeres efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34 (informationsproceduredirektivet), som ændret senest ved direktiv 98/48/EF.

Til nr. 5.

Bestemmelsen ændres for at sikre, at der også kan føres kontrol med et eventuelt forbud efter den nye § 51, stk. 2.

Til nr. 6.

Det anses for afgørende for funktionen af de ordninger, som producentorganisationerne forventes at etablere, at stort set alle producenter og importører opfylder deres forpligtelser. For at understøtte dette anses det derfor for vigtigt, at der gives mulighed for at straffe producenter og importører, som ikke lever op til deres forpligtelser. Forpligtelserne efter § 9 j og 9 l, stk. 1, er imidlertid ikke beskrevet tilstrækkeligt tydeligt til, at det er muligt umiddelbart at strafbelægge de to bestemmelser. Forudsætningen for en straffesag er derfor, at forpligtelsen for den enkelte producent eller importør først er præciseret gennem et påbud. Herefter vil manglende efterkommelse af påbuddet kunne straffes.

Derfor gives der med den foreslåede ændring af § 110, stk. 1, nr. 2, mulighed for at straffe manglende efterkommelse af påbud efter § 9 q.

Til nr. 7.

Det foreslås, at § 110, stk. 3, ændres for at gøre det muligt at straffe overtrædelse af regler fastsat i en bekendtgørelse med hjemmel i nærværende lovforslag. Derfor tilføjes § 45, stk. 6, - om affaldsproducenters pligt til at benytte en privat tilbagetagningsordning.

I den gældende § 110, stk. 3, er der hjemmel til at straffe for overtrædelse af regler, som udstedes med hjemmel i § 9 k - 9 p og § 51, stk. 2.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. maj 2005, og at pligten for producenterne til at indsamle og finansiere affaldshåndteringen træder i kraft 1. januar 2006. Sidstnævnte dato er 4½ måned senere end forudsat i direktivet. Udsættelsen anses for nødvendig for at give producenter og importører den nødvendige tid til at etablere den organisation og de administrative arrangementer, som et håndterings- og finansierings-system forudsætter. Bemyndigelsesbestemmelserne forudsættes udmøntet i foråret 2005.